

Utskrift av rettsbok for Eidsivating lagmannsrett.
Hovedforhandling.

År 1948 den 13 januar ble lagmannsstett holdt i lagmannsrettens lokale i rettsal nr. 6 i Oslo Tinghus til behandling av straffesak for Oslo og Akershus lagsogn.

Rettens formann : Lagdommer Gløersen
Meddommere : 1. lagdommer Rivertz
2. sornsriver Arcyander, Kongsberg.
Dommenn : 1. Øivind Oddvar Jarlset, Oslo
2. husmor Astrid Lejon, Oslo
3. ingeniør Harald Birger Snilsberg, Oslo
4. Bankfullmektig Jacob Lindstrøm, Oslo.

Samtlige domsmenn har avgitt forsikring før.

Protokollfører : Knut Møgster.

Sak nr. 360 for 1946

Den offentlige påtalemyndighet
mot

Frode Halle

tiltalt for overtredelse av straffelovens § 86.

For påtalemyndigheten møtte statsadvokat Carl H. Dahl, og som forsvarer for tiltalte h.r. advokat J.B. Hjort.

Tiltalte var tilstede fremstillet av politiet.

Rettsmøtet varte fra kl 9.30 til 15.45,

År 1948 den 14. januar fortsattes sakens behandling på samme sted og med de samme domsmenn.

Til stede : De samme som igår.

Rettsmøtet varte fra kl. 9.30 til 13.00

Rettens medlemmer trakk seg deretter tilbake til domskonferanse på rettens kontor for lukte dører.

År 1948 den 19. januar fortsattes sakens behandling på samme sted og med de samme dommere.

Etter stedfunden rådslagning og stemmegivning for lukte dører blev det avsagt slik

Dom :

Tiltalte Frode Halle er født den 15. mars 1906, tidligere ingeniør og vernepliktig løytnant i Hæren, bopel Oslo, gift, har hustru og 1 barn (1 år) å forsørge, formue ca kr. 14.000.- tidligere ustraffet .

Tiltalte er satt under tiltale ved denne rett til fellelse etter den almindelige borgelige straffelov av 22 mai 1902 § 86, jfr. midlertidig lov av 13. desember 1946 nr. 26 og landsvikloven av 21. februar 1947 § 60.

Disse bestemmelser setter straff for den som rettstridig bærer våpen mot Norge eller som under krig, hvori Norge deltar, eller med sådann krig for øie yter fienden bistand i råd eller dåd eller svekker Norge eller noen med Norge forbunden stats stridsevne.

Grunnlaget for tiltalen :

1. Tiltalte har stått som medlem av Nasjonal Samling fra 1.3.1942 til frigjøringen.
2. Tiltalte meldte seg i august 1942 frivillig til Den Norske Legion hvor han tjenestegjorde ved depotavdelingen i Holmestrand. I november s.å. ble han sendt til Østfronten hvor han deltok som kompanisjef inntil mars 1943, da hans avdeling ble sendt hjem.
3. Tiltalte meldte seg våren 1943 påny til krigstjeneste på tysk side ved en avdeling som ble satt opp i Norge. Etter en tids utdanning ble han i november s.å. sendt til Leningradfronten, hvor han inntil mars 1944 deltok som bataljonsjef og regimentsadjutant og videre en tid tjenestegjorde ved divisjonsstaben.
4. Tiltalte tjenestegjorde som sjef for skijøgerbataljonen ved Louhiavsnittet i Finnland fra mars 1944 til dette lands kapitulasjon, hvorefter han sammen med bataljonen dro tilbake til Norge og fratrådte som sjef ved juletid s.å.

Stiftelsen norsk Orienteringsforbund, 2014 februar/mars 1945 av Quisling utnevnt til leder av Hirdens organisasjonsevideling med grad av major, og med oppgave å sette opp de såkaltte Hirdbataljoner, der skulle bestå av alle hirdpliktige mannskaper, som skulle få militær opplæring med henblikk på deltagelse i aksjoner på tysk side, og han virket i denne stilling til frigjøringen.

Tiltale er utferdiget etter Riksadvokatens ordre.

I tilslutning til det foran anførte om tiltaltes personlige forhold bemerkes følgende :

Tiltalte er sønn av oberstløytnant Einar Halle og har 5 søsken. Ingen av disse var medlemmer av N.S. Tiltaltes hustru hadde tidligere vært medlem. men hun melte seg ut i 1942.

Tiltalte tok eksamen artium ved Oslo Katedralskole i 1923, Han gjennomgikk så krigsskolen, hvor han tok eksamen i 1928. Etter å ha vært syk i ca 1 år, hadde han i et halvt år en stilling i Norges geografiske oppmåling. Høsten 1929 reiste han til Syd - Amerika, hvor han hadde oppmålingsarbeide ved jernbaneanlegg.

Våren 1931 reiste han hjem til Norge og var først igjen ansatt i Norges geografisk Oppmåling, var deretter en tid i militærtjeneste, inntil han begynte som hospiterende el ved den militære høyskole i Zürich. Samtidig studerte han ved den tekniske høyskole i Zürich, hvor han tok eksamen i 1934. Han gikk så over i vernepliktig stilling som officer og reiste til Iran, hvor han fikk stilling som assistentingeniør i et danskt firma. Han var der til 1937, da han reiste hjem og gjorde sin militærtjeneste i garden i år som løytnant. Han blev så permittert og reiste tilbake til Iran, hvor han fikk arbeide for den iranske regjering. I mars/april 1940 søkte tiltalte å få ordnet med reise hjem til Norge, hvilket imidlertid viste seg vanskelig både med hensyn til pass og valuta. Han besluttet foreløpig å se tiden an, hvilket også blev tilrådet av den norske legasjon i Moskva, som hadde fått en forespørsel fra en av de andre nordmenn som oppholdt seg i Iran. Det var imidlertid stadig tiltaltes ønske å vende tilbake til Norge, og da det i april 1941 lyktes han å få ordnet med pass og valuta, tiltrådte han hjemreisen pr. jernbane gjennom Russland, Tyskland og Syd-Sverige. Han reiste ikke innom Stockholm for i tilfelle å få nærmere opplysninger hos den derværende norske legasjon om forholdene i Norge. Med hensyn til de andre nordmenn som var bosatt i Iran samtidig med tiltalte, var forholdet at to av dem reiste til England i september 1941 via India og Sydafrika, idet de hadde ventet på reiseordre gjennom den norske legasjon. En tredje nordmann som hadde søkt opplysninger hos den norske legasjon i Stockholm, fikk i 1942 ordnet med en reise via Cape Town, og kom til England i desember dette år.

Etter at tiltalte i april 1941 var kommet hjem til Norge, hadde han endel arbeid med oppmåling inntil mars 1942 da han gikk inn i Norsk Arbeidstjeneste, hvor han fikk tjeneste ved den såkaltte planavdeling. Han var også en tid adjutant hos Arbeidstjenestens sjef, Frølich Hansen. Han sluttet i Arbeidstjenesten i august 1942, da han meldte seg til Den Norske Legion hvorom nærmere nedenfor.

Med hensyn til de forhold, som er omhandlet i tiltalebeslutningen under postene 1 - 5, ~~xxxxxx~~ anser retten følgende bevist og på det rene :

Ad. postl.

Tiltalte meldte seg ved nyttårstid 1942 som medlem av Nasjonal Samling og har opprettholdt medlemskapet til frigjøringen. Han ble formelt optatt som medlem den 1/3 - 1942. Tiltalte har anført at det etter hans mening var i landets interesser at det stod noen norskfødt personer i ledelsen av landets styre etterat riksrådsforhandlingene ikke hadde ført fram. og tiltalte hadde tillit til Quisling som fører av N.S. organisasjonen. Tiltalte har ved innmeldelsen betalt kontingent til N.S.

Ad. postene 2 - 4.

I mars 1942 meldte tiltalte seg frivillig til den Norske legion. Han var klar over at han på den måten kom til å delta i krigen på tysk side, men han mente at det var i Norges interesse, at tyskerne bekjempet bolsjevikkeren fra øst. Tiltalte tjenestegjorde først ved depotavdelingen i Holmestrand, og deretter til november s.å. til han ble sendt

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie 2014

til Østfronten hvor han deltok som kompanisjef inntil mars 1943. En stor del av legionærene hadde tidsbegrensede kontrakter, dels på 6, dels på 12 måneders tjenestetid. Tiltalte hadde imidlertid ikke undertegnet kontrakt med nogen tidsbegrensning for tjenestegjøringen, og måtte således være forberedt på å bli satt til krigstjeneste på tysk side under hele krigens varighet. I samsvar hermed var forholdet at han ikke ble dimmitert sammen med sin avdeling, da denne ble sendt hjem til Norge i mars 1943. Det er således ikke riktig når det i tiltalen anføres under post 3, at han våren 1943 på nytt meldte seg til krigstjeneste. Forholdet ble at han våren 1943 automatisk ble overført til Grafenvör av tyskerne, nord for München, hvor han kom til å delta i et "Regiment Norge" som var blitt satt opp, bestående av norske frivillige. Det planlagte regiment utgjorde i begynnelsen en bataljon på 7-800 mann. Det var opprinnelig en ren norsk bataljon, men ble senere mannskapene blandet med tyskere til et felles regiment under ledelse av den tyske obertaløytnant Jücker. Tiltalte var den første tid sjef for den norske bataljonen, men han ble etter noen måneders forløp beordret til regimentsadjutant, og deretter tjenestegjorde han ved den tyske divisjonsstab som assistent hos en generalstabsofficer inntil mars 1944. Tiltalte kom til å tjenestegjøre ved Leningradfronten fra November 1943.

Tiltalte ble deretter fra mars 1944 beordret og overført til tjenestegjøring som sjef for Skijægerbataljonen ved Louhisavsnittet i Finland. Denne bataljon, som var tilsluttet tyskernes frontavsnitt i Finland, hadde til å begynne med stått under ledelse av en tysker. Forholdet var imidlertid at dette stred mot det tilsagn som var blitt gitt til de norske frontkjemperne, da de meldte seg til krigstjenesten, at de skulle komme til å stå under ledelse av norske befalingsmenn. Det var et almindelig ønske blandt skijægerne at tiltalte skulle bli satt som leder av bataljonen, og dette førte så til den nevnte beordring av tiltalte, idet han ~~xx~~ avløste den tyske bataljonsjef i stillingen som bataljonens leder. Tiltalte hadde ikke noget særlig lyst til å motta hvervet, men han har anført at han ikke kunne motsette seg beordringen. Skijægerbataljonen hadde bestått på det finske frontavsnitt siden høsten 1943. I det nevnte avsnitt, hvor bataljonen ble plassert, hadde den til oppgave å sikre den tyske divisjons venstre flanke. Bataljonen hadde sin standplass på høyde med polarsirkelen. Tiltalte kom til å delta i noen kamper med sine folk i juni 1944, men forøverig kom folkene i det vesentlige til å ligge rolig i sine stillinger. Bataljonen besto av 4 kompanier, og disses sjefer og samtlige mannskaper var norske frontkjemper. Da Finland kapitulerte fikk tiltalte ordre om å føre Skijægerbataljonens folk tilbake til Norge, og tiltalte ledet denne tilbakeføring først gjennom Nord-Finland og Finnmark og deretter videre gjennom Nord-Norge og sydover. Tiltalte kom til Oslo ved juletider 1944.

Ad. post 5.

Da tiltalte under tilbakereisen befandt seg i Narvik, fikk han ordre om å innfinne seg i Oslo til en konferanse hos tyskernes øverste politisjef, Rediess. Tiltalte møtte hos denne, som da befandt seg på Skaugum, Rediess uttalte at tiden var inn til å rette en kraftig aksjon mot den norske motstandsbevegelsens folk, som av Rediess ble betegnet som "banditter og sabotører," og Rediess nevnte at han i dette øyemed ville gjøre bruk av de krigsvandte nordmenn fra Skijægerbataljonen. Tiltalte har forklart at han bestemt motsatte seg å være med på dette.

Skijægerbataljonens folk ble så ført videre sydover og ble inntil videre plassert i en forlegning på Mysen.

Den 10/2 - 1945 møtte tiltalte etter tilkallelse hos Quisling, som overfor tiltalte redgjorde for en plan om at bataljonens folk skulle gis en motorutdannelse, idet den med dette formål for øye skulle fordeles i forskjellige kompanier sammen med blandt a. motorutdannede folk fra det tyske ordenspoliti. I disse kompanier skulle også delta folk fra Hirdens alarmerhet., som allerede stod under ledelse av det tyske ordenspoliti. Quisling uttalte imidlertid samtidig at han arbeidet for en plan om å frigjøre samtlige hirdfolk fra tysk overledelse, idet de skulle legges under Quisling som øverste hirdsjef.

I midten av februar 1945 kom den detaljerte ordre fra Rediess om oppdelingen av Skijægerbataljonen i kompanier sammen med tyskere under ledelse av det tyske ordenspoliti.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie 2014

Tiltalte hadde etter konferanser om denne ordning med den tyske politigeneral Frantz og lederen av den tyske Einsatzstab Leib. Tiltalte har forklart at han også overfor disse motsatte seg den av tyskerne påtenkte ordning av oppdeling som nevnt av Skijägerbataljonen, og retten finner grunn til å anta, at denne tiltaltes forklaring er riktig. Tyskerne ble rasende over denne opptreden fra tiltaltes side og truet med å sende tiltalte til fortsatt krigstjeneste i Tyskland, hvilket forøvrig tiltalte måtte være forberedt på å finne seg i på grunn av den kontrakt om tjenestegjøring uten tidsbegrensning, som han opprinnelig hadde undertegnet.

Forholdet ble så, at tyskerne organiserte den planlagte oppdeling av Skijägerbataljonen, som ble plasert i 6 kompanier sammen med folk fra Hirdens alarvenhet og fra det tyske ordenspoliti på forskjellige standplasser, hvor iblandt forlegningen på Vikersund er mest kjent på grunn av dette kompanis deltagelse i kampene på Eggedalsavsnittet. Kompaniene stod i henhold til planen under ledelse av det tyske ordenspoliti. Tiltalte ble frabeordret sin stilling i Skijägerbataljonen og fratrukte den 20/2 - 1945.

Den 1/3 - 1945 ble der av øverste hirdsjef, Quisling, gitt en ordre om oppsetting av en hirdbataljon i hvert fylke. Der vises i ordren til den opsatte plan, og om formålet med planens iværksettelse :

Tiltalte hadde på forhånd vært tilkalt til Quisling som konfererte med ham om planen, og tiltalte har anført at han personlig likte at denne planen ble satt i verk. Tiltalte la herunder særlig vekt på at planen tilsiktet å få samtlige hirdfolk (foreløbig vesentlig folk fra H.A.E. og H.B.V. og de våpenutdannede hirdmenn) frigjort fra tyskernes direkte overledelse og lagt inn under Quisling som øverste hirdsjef. Forholdet var at hirdfolkene som var plasert i H.A.E. hittil hadde stått under den tyske politisjef Rediess overledelse. Tiltalte har anført at gjennomføringen av denne plan kunne bidra til å motvirke det han anså som en fare, nemlig at hirdens tropper kunne bli satt inn i kamper mot motstandsbevegelsens folk og også mot mulige invasjonstroppe

Tiltalte gikk med på å overta stillingen i Hirdstaben hvori han fikk som oppdrag å gjennomføre de militærtekniske detaljer m.v. i samband med planens gjennomføring. For overtagelsen av stillingen var det også et motiv for tiltalte at han derved slapp å bli sendt til fortsatt krigstjeneste i Tyskland, hvilket han angivelig var imot.

Den 20/3 - 1945 ble ss Hauptsturmführer Frode Halle beordret fra samme dato til tjeneste i hirdstaben som sjef for organisasjonsavdelingen.

Den 22/3 - 1945 ble han beskikket til major (han hadde nemlig ønsket å få en militær tittel og ikke en tittel som hirdmann)

Den 23/3 d.å. ble der gitt en plan for bevepningen av hirdbataljonene. Det var meningen at tyskerne skulle stille den nødvendige bevepning til rådighet for bataljonen

Den 26/3 - 1945 ble der av tiltalte gitt ordre til I og III hirdfordelinger om fram møte 28/3 s.å i Oslo til deltagelse i en aksjon sammen med det tyske politi. Den ne ordre ble imidlertid tilbakekallt den 28/3- 1945.

Den 7/4-1945 ble der av tiltalte sendt et skriv til III hirdfordeling hvori der i detaljer ble gitt meddelelse om opsettingen av hirdbataljonene. Der skulle opsettes en ~~plan~~ bataljon i hvert fylke i henhold til en opsatt plan. Disse bataljoner skulle i framtiden danne grunnlaget for hirdens organisasjon i hele landet. Målet var å gi alle hirdpliktige en militær opplæring og organisere dem med omsyn på mobilisering. Alle hirdpliktige skulle innkalles etter hvert og utdannes minst en måned. Bataljonene skulle til enhver tid ha minst 40 mann pr. kompani innkallt og under våpen. De nødvendige førere skulle utdannes i et kurs ved Hirdens førerskole

I et skriv av 17/4-1945 til alle hirdfordelingerne anfører tiltalte at bataljonens innsats normalt skal foregå innen fylket i samarbeid med fylkesføreren. Den viktigste oppgaven er å opprettholde ro og orden anføres det i skrivet.

I et skriv av 1/5-1945 fra tiltalte til den tyske Einsatzstab i Oslo anføres at 15 bataljoner nå er uneder oppsetning, og at disse ved siden av sin utdanning stadig har aksjoner å gjennomføre. Der uttales beklagelse ~~xxxx~~ fra hirdstabens side over at hittil ingen andre våpen enn geværer var blitt stillet til bataljonenes rådighet. Videre anføres at hirdstaben alltid har fremholdt at for den innsats som kan komme på tale er geværer utilstrekkelig og helt uegnet bevepning. En vil i almindelighet måtte regne med innsats i skoglende og med en motstander vel utstyrt med automatiske våpen. Der vises i skrivet til de siste dagers hendinger i Eggedal, hvor også hirdavdelinger deltok. Disse hendinger viser, anføres det, hva bataljonene når som helst kan komme opp i. Det henstilles til Einsatzstab, at den gir klar beskjed om utsiktene til hirdbataljonenes bevepning.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Det er på det rene at tiltalte virket i sin stilling i Hirdstaben til frigjøringen. Med hensyn til forholdene vedkommende Skijægerbataljonen merkes at det fra folkene i denne bataljon var gitt meddelelse til ledende hold i Tyskland om oppløsningen av bataljonen, som var blitt foretatt av Rediess. Forholdet ble inberettet til Himmler, som angivelig har vært misfornøyd med den foretatte oppdeling, hvorfor han ga ordre om at Skijægerbataljonen skulle reorganiserees som en samlet enhet. Dette ble imidlertid ikke gjennomført, idet frigjøringen i mellomtiden fant sted.

Retten anser det godtgjort at tiltalte ved sine handlinger og forhold slik som de er beskrevet foran har gjort seg skyldig i forbrytelser mot straffelovens § 86, idet han ved sine handlinger og forhold som beskrevet har ytet rettsridig bistand til N.S. og tyskerne. Tiltalte har hatt forståelsen av dette, og han har videre vært klar over at Norge befandt seg i krigstilstand med Tyskland i løpet av det tidsrom da hans handlinger ble begått. Tiltalte kan ikke høres med at det var en handling i fedrelandets interesse at han påtok seg det oppdrag å organisere hirdbataljonene som foran nevnt. Tiltalte hadde etter rettens mening forståelse av at det var en fare for at såvel Quisling som hans folk kunne benytte hirdbataljonene til innsats i kamper såvel mot motsatndebevegelsens folk som mot mulige invasjonstropper. Utdragene i de foran siterte skrivelser fra tiltalte taler forsåvidt et tydelig språk. Selv om forholdet tilsynelatende ble at bataljonene formelt ble overført fra tyskernes ledelse til Quisling som øverste hirdsjef., kunne ikke tiltalte stole på Quislings angivelige uttalelser om at bataljonene ikke skulle bli benyttet til virkelige kamper. I denne forbindelse påpekes at tiltalte selv viser til hirdens opptreden i kampene i Eggedal, idet han med dette for øye krever sterkere bevepning av hirdens folk. Når tiltalte viser til den foran nevnte siterte anførsel fra ham at bataljonenes oppgave skulle være å " opprettholde ro og orden ", kan han heller ikke høres med dette til sin undskyldning. Det er forsåvidt tilstrekelig å vise til det forhold at opprettholdelsen av ro og orden hørte under sjefen for Politidepartementet, Jonas Lie, og det er ikke tvilsomt at denne var av en meget aggresiv natur, som ikke ville vike tilbake for å anvende hirdbataljonene til kamphandlinger mot organiserte norske styrker.

Retten finner imidlertid grunnlag til å annta, at tiltalte subjektivt neppe har hatt noget ønske om at slike kamper mellom nordmenn innbyrdes skulle finne sted på basis av de organiserte hirdbataljoner. Det antas derfor at uttrykket i tiltalens post 5 om at den militære opplæring skulle skje " med henblikk på " deltagelse i akksjoner på tysk side ikke er helt treffende. Det som retten legger til grunn for sin vurdering er det forhold som må anses på det rene, at tiltalte derved, at han organiserte opplæringen og la planene til rette tok en alvorlig risiko for at de organiserte styrker av de nasistiske makthavere og eventuelt tyskerne kunne bli anvent til innsats i kamper mot samlede norske styrker. Etter dette finner retten at tiltalte, med den nevnte reservasjon med hensyn til tiltaltes hensikt, i post 5 må anses straffskyldig for post 5's vedkommende etter straffeloven s § 86, idet tiltalte har vært klar over at han ytet fienden bistand.

Straffen for tiltaltes forbrytelse blir å fastsette til tvangsarbeid.

Lagmannen, den ene lagdommer, sornskriver Arctander, og domsmann Harald Snilsberg voterer for en straff av 9 års tvangsarbeid. Domsmann Astrid Lejon voterer for 8 år, og lagdommer Rivertz og domsmennene Jarlseth og Lindstrøm voterer for tvangsarbeid i 7 år.

Etter den nevnte votering blir straffen å fastsette til 8 års tvangsarbeide. Straffelovens § 62 er bragt i anvendelse.

Ved straffens utmåling er i skjerpene retning lagt vekt på at tiltalte er en moden mann som hadde en lang og god utdannelse bak seg, da han begikk sine handlinger. Det legges en vesentlig vekt på at han var officer i den norske hær da hans straffbare forhold ble begått. Han hadde som officer en særlig plikt til å vise lydighet og troskap overfor fedralandet og til og til å holde seg til de direktiv som utgikk fra landets ledende myndigheter i England. Videre har han forbrutt seg på en alvorlig måte derved at han som norsk officer i ca 4½ år deltok i krigstjeneste på fiendens side. Og det har vært et særlig alvorlig forhold at han stillet sine militære innsikter til fiendens rådighet. derved at han var med på å organisere hirdbataljonene som beskrevet. På den annen side har retten tatt i betraktning at tiltalte den hele tid har utvist en forholdsvis særlig opptreden. Det er ikke overført ham nogen som helst handling av sjofel natur. Og retten legger i hans favør vekt på at han la for dagen en bestemt opptreden overfor Rediess og de andre tyskere Frantz og Leib., med hensyn til oppdelingen av Skijægerbataljonen som ble satt i verk fra tysk side. Det skal videre bemerkes at tiltalte under oppholdet

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014
i Tyskland ved flere anledninger bisto sine landsmenn med hensyn til permisjoner og hjemsendelse.

De foran nevnte 3 dommere, som har votert for en frihetsstraff av 7 års tvangsarbeid har i sterkere grad en rettens øvrige medlemmer funnet grunn til å la tiltalte høres med at at han i overveiende grad hadde tillid til at de organiserte hirdstyrker ikke ville bli brukt i avgjørende kamper mot organiserte norske styrker. Også disse voterende er imidlertid av den oppfatning at tiltalte må ansees straffskyldig for bistand til fienden også etter tiltalens post 5, idet han ved sitt arbeid hitførte en fare for at fienden og N. S. medlemmer kunne dra nytte av det utførte organisasjonsarbeide.

Retten finner ikke grunnlag for å ta tilfølge den fra påtalemyndighetens side nedlagte påstand om inndragning i medhold av landsviklovens § 14. Påstanden angår et beløp begrenset opad til kr. 15.000.- . Etter det opplyste er det på det rene, at tiltalte har en nettoformue av ca. kr. 11.000.-. Videre merkes at hans hustru allerede i 1942 meldte seg ut av N.S., og at familien vil trenge det nevnte beløp til sitt underhold, når forholdet er at tiltalte blir undergitt en fengselstraff som fastsatt.

I medhold av landsviklovens § 11. blir tiltalte å fradømme de i samme lovs § 10 under punktene 1, 2 og 4 nevnte rettigheter for en tid av 10 år.

Videre fradømmes tiltalte for alltid sin stilling som offiser i den norske krigsmakt.

Påstand om saksomkostninger er ikke nedlagt.

Tiltalte har sittet i varetektsarrest siden 11. mai 1945 og vil få fradrag herfor.

Domsslutning.

Tiltalte Frode Halle dømmes for forbrytelser mot straffelovens § 86, jfr. landsviklovens § 60 og straffelovens § 62, til tvangsarbeide i 8 - åtte - år.

For en tid av 10 - ti - år fradømmes tiltalte i medhold av landsviklovens § 11 de i samme lovs § 10 under nr. 1, 2 og 4 nevnte rettigheter.

Han fradømmes for alltid retten til å være offiser i den norske krigsmakt.

Tiltalte frifinnes for påtalemyndighetenes påstand om inndragning.

I frihetsstraffen fragår 984 - ni hundre fire og åtti - dager for utholdt varetektsarrest.

Dommen ble lest opp for åpne dører i nærvær av ~~klikk~~ domfældte aktor og forsvarer. Domfældte ærklærte at han tok betenkningstid og han overlevertees et eksemplar av " Meddelelse til domfældte " i utfylt stand. Han ble gjort kjent med at opplesning av dommen trer i stedet for forkynnelse. Domfældte ønsket betenkningstid. Lagdommer Rivertz, som den hele tid hadde deltatt i sakens behandling, således også i domskonferansen og voteringen, var p.g.a. sykdom forhåndret fra å være tilstede ved dommens avlesning, jfr. domstollovens § 15.

Retten hevet.

P.J. Gløersen

Ivar Arctander

H. Snilsberg J. Lindstrøm.

Astrid Lejon. Ø. Jarlseth.

Uten betaling til offentlig bruk. :
Riktig avskrift bevitnes :